

בית

בין קירות ורדים
אני נעה כמטוטלת חיה
וצמא מתמשך
ובלתי מספר
אני לא שותה עוד.
שפתי תהיינה סדוקות ורק אז.
יש להרויח במאמץ כל דבר כאן.

*

*

זוכרת איך פעם היית מתכסה
במי הברכה ומצמידה
פני מתה?
היה שקט אדיר מתחת
אם בכלל נתן למדד שקט
במלים.
היום
קרחונים כבר לא נמסים
הם מתכים.
ואת
שנים שכבר לא טבעת בברכה מיזמתך
את לא יכולה להרשות לעצמך
את ההתכה הפנימית הזו עכשיו.

השגרה
שאני מבקשת לטלטל
בתוך הקירות הללו
והרעש שירעיד
את התנונות הרגש
יתהפכו לבסוף ויגרשו אותי
מתוך הערסול הזה המרדים
ואפל לקרקע בקול חבטה אימה.